

Aan de voorzitter van de
vaste commissie voor Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij,
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

26-11-97

RDA/97416/SB

29-11-02

Kamerstuk 25 748, Nr. 1

070-3785246

Zeer geachte heer Blauw,

Bij schrijven van 26 november jl. heeft de Vaste Commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Visserij een reactie gevraagd aan de Raad voor dierenaangelegenheden over het Besluit houdende wijziging van het Varkensbesluit (25 748, Nr. 1).

De Raad heeft grote waardering voor dit initiatief van de Vaste Commissie. De meeste leden betreuren het namelijk in hoge mate dat het Ministerie het betreffende Besluit niet voor overleg aan de Raad heeft voorgelegd, zoals verwacht had mogen worden. Dat had tot aanzienlijke verbetering van het Besluit kunnen leiden, met name op de hieronder nader uitgewerkte punten.

Door de zeer korte termijn waarop om een reactie werd gevraagd, was het onmogelijk om het Besluit in de plenaire Raad aan de orde te stellen. Na overleg met Uw griffier is toen besloten om dit te doen in een reeds vastgestelde bijeenkomst van de Afdeling welzijnsvraagstukken van de Raad op 2 december jl.

De Afdeling bleek unaniem voorstander van de drie kernpunten van het Wijzigingsbesluit: groepshuisvesting, stabiele groepen en vergroting van het beschikbare vloeroppervlak per varken. Zij is ervan overtuigd dat deze drie kernpunten het welzijn van de varkens ten goede komen, **mits deze punten op de juiste wijze worden ingevuld**. Zoals deze kernpunten nu in het Besluit worden geregeld, beogen zij in principe een verbetering van het welzijn, maar een aanzienlijk aantal leden is van mening dat er een groot risico is dat ze daar in de praktijk niet toe leiden. In dit kader werden de volgende punten genoemd:

- a) Het Besluit vermeldt geen maximale groeps grootte. De vermeeders zullen de groepen gespeende biggen zo groot mogelijk maken, omdat deze later alleen nog maar gesplitst mogen worden. Zeer grote groepen gespeende biggen (>200) moeten niet in het belang van gezondheid en welzijn worden geacht, bijvoorbeeld door meer preventief medicijngebruik en minder individuele zorg.
- b) Het voorgestelde moment voor de vorming van stabiele groepen (binnen een week na het spenen) achten een aantal leden uiterst ongelukkig gekozen. Beter ware het volgens hen om de gespeende biggen in tomen bij elkaar te houden en de stabiele groepen pas te vormen aan het begin van de mestperiode.
- c) De Nota van Toelichting vermeldt in § 4.2: “De splitsing van een groep veroorzaakt geen onaanvaardbare welzijnsproblemen.” Dit moge correct zijn bij at-random splitsing van een groep, in de praktijk zal een varkenshouder geneigd zijn om de zwaardere varkens bij elkaar te plaatsen en de lichtere bij elkaar, en dat kan volgens een aantal leden tot grote stress en welzijnsproblemen aanleiding geven.
- d) Het percentage van het vloeroppervlak dat dicht moet zijn, wordt verhoogd van 40 % naar 60 %, terwijl al het verrichte onderzoek er op wijst dat 40 % waarschijnlijk in de meeste gevallen optimaal is. Hogere percentages dichte vloer leiden tot meer hokbevuiling, hetgeen slecht geacht moet worden voor gezondheid en welzijn.

Hierboven hebben wij alleen aandacht geschonken aan het welzijn van de varkens. Betoogd werd dat de maatregelen, zoals in het Besluit geformuleerd, risico's inhouden dat zij in de praktijk niet tot de beoogde verhoging van het dierenwelzijn zullen leiden. De Raad staat echter altijd op het standpunt dat welzijn niet als geïsoleerd aspect beschouwd mag worden, maar afgewogen moet worden tegen andere relevante aspecten. In dit kader moet het volgende worden opgemerkt:

1. Vergroting van het percentage dichte vloer is nadelig voor het milieu.
2. Vergroting van het beschikbare vloeroppervlak per varken tot waarden die ver boven de Europese normen liggen, ondermijnt vergaand de concurrentiepositie van de Nederlandse varkenshouderij.

Gesteld voor de uiteindelijke vraag of dit Besluit door de Kamer al dan niet geaccepteerd moet worden, liepen de meningen in de Afdeling uiteen.

Een deel van de leden was van mening dat het Besluit aanvaard moest worden, al was het maar omdat vertraging voorkomen moet worden. De drie kernpunten verdienen steun en moeten nu snel worden doorgevoerd. De bovengesignaleerde tekortkomingen kunnen snel verbeterd worden. De vertegenwoordigers van de Dierenbescherming gaven daarbij uitdrukkelijk te kennen dat de welzijnsverbeteringen in het Besluit hun nog niet ver genoeg gaan en dat zij bijvoorbeeld ook voor een verplichte verstrekking van stro zullen blijven pleiten, maar niettemin spraken zij zich uit vóór aanvaarding van het Besluit.

Een ander deel van de leden van de Afdeling was van mening dat het Besluit in zijn huidige vorm onaanvaardbaar is. Als men het Varkensbesluit wil wijzigen, dan moet het wel goed gebeuren. De in principe goede uitgangspunten van het Wijzigingsbesluit kunnen in de praktijk stranden. De praktijk zal immers geneigd zijn de marges op te zoeken. Er is dus veel meer overleg nodig, ook om de acceptatie te vergroten. Bovendien zal de concurrentiepositie veiliggesteld moeten worden, in het belang van een duurzame varkenshouderij.

De politieke keuze tussen deze beide standpunten vertrouwen wij gaarne toe aan de leden der Staten-Generaal.

De Voorzitter

De Secretaris

Prof.Dr. S.G. van den Bergh

Mr. H.G. van Waveren